

*VIHKIPUHE
IINAN JA SAKARIN HÄISSÄ
Suomenlinna
(22.06.2012)*

Teksti

Vaimot, olkaa omille miehille alamaiset niin kuin Herralle; sillä mies on vaimon pää, niin kuin myös Kristus on seurakunnan pää, hän, ruumiin vapahtaja. Mutta niin kuin seurakunta on Kristukselle alamaisten, niin olkoot vaimotkin miehillensä kaikessa alamaiset.

Miehet, rakastakaa vaimojanne, niin kuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä, ---

Tämä salaisuus on suuri; minä tarkoitan Kristusta ja seurakuntaa. Mutta myös teistä kukin kohdaltaan rakastakoon vaimoaan niin kuin itseänsä; mutta vaimo kunnioittakoon miestänsä. (Ef 5:22-33.)

Johdanto

Rakkaat, Iina ja Sakari, hyvä hääväki! Puhun teille kaikille yhteisesti, en vain hääparille.

Kuulin joskus 1950-luvulla synnyinseurakunnassani Juvalla kerrottavan, kuinka eräs morsian esitti etukäteen vihkipapilleen toivomuksen, ettei pastori lukisi eikä puhuisi vihkimisen yhteydessä siitä Raamatun kohdasta, jossa sanotaan, että mies on vaimon pää.

Mutta kuinka ollakaan pastori luki vihkipuheensa aluksi juuri mainitun kohdan Efesolaiskirjeen 5. luvusta: ”*Vaimot, olkaa omille miehille alamaiset niin kuin Herralle; sillä mies on vaimon pää, niin kuin myös Kristus on seurakunnan pää.*”

Kerrotaan, että siinä vaiheessa morsiamen pää painui alas ja sulhasen pää nousi ylväästi pystyyn. Pastori jatkoi lukemista: ”*Miehet, rakastakaa vaimojanne, niin kuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä / henkensä sen edestä*”. Nyt vuorostaan morsiamen pää nousi pystyyn, mutta sulhasen pää painui alas.

Paavalin oppi aviomiehen päänä olemisesta ja vaimon alamaisuudesta on tänään vieläkin vähemmän suosittu kuin 1950-luvulla Juvalla. Se on vanhanaikaista, patriarkaalisuutta, sanotaan.

Tämä johtuu paitsi yhteisestä kapinastamme Jumalaa vastaan myös siitä, että nykyaikana käsitys alamaisuudesta ja päänä olemisesta eivät vastaa Raamatun opetusta.

1. Samanarvoisuus – erilaisuus

Ensiksi, Raamatun mukaan mies ja nainen ovat samanarvoisia: ”*Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseensa, Jumalan kuvaksi hän hänet loi; mieheksi ja naiseksi hän loi heidät*” (1 Ms 1:27)

Jumala loi miehen sekä naisen omaksi kuvaksensa. Mies ja nainen ovat samassa suhteessa Jumalaan. Miehen ja naisen tasa-arvoisuus on kristinuskon lahja ihmiskunnalle. Mutta Raa-

matun mukaan mies ja nainen ovat erilaisia. Samanarvoisuus ei merkitse erilaisuuden kieltämistä. Ei myöskään avioliitto hävitä miehen ja naisen erilaisuutta.

Lopulta miehen ja naisen samankaltaistamisyrityksistä meidän aikanamme on tuloksena isätön ja äiditön maailma, jossa kukaan ei huolehdi eikä vastaa kenestäkään.

2. Miehillä

Toiseksi, aviomiehen oleminen vaimon päänä ei ole etuoikeus, kaikkein vähiten tyranniutta. Se on vaimon rakastamista samalla tavalla kuin Kristus rakasti seurakuntaa. Se on tarvittaessa jopa henkensä antamista vaimon ja perheen puolesta.

Oma kummisetäni menetti viime sodassa toisen jalkansa. Myöhemmin hän valitti usein: ”päässä tuntuu, kuinka jalkaa särkee, vaikka itse jalka jäi Karjalaan.” Hyvässä avioliitossa aviomies tuntee kivun, kun vaimoa jokin asia ahdistaa tai hän on sairaana.

Meidän miesten kiusaus on paeta vastuuta ja laiminlyödä vaimon rakastaminen ja siihen kuuluvat huomaavaisuudet ja niin paeta omaa onneamme.

Tuskin moni asia on omiaan tappamaan vaimosta halun alamaisuuteen samalla tavalla kuin miehen osoittama vastuunpuute ja rakastamisen korvaaminen itsekkyydellä.

Miehet, jos tahdomme tutkia, millaisia meidän tulisi olla vaimojamme kohtaan, niin tutki kaamme Raamatusta, mitä se opettaa Kristuksen suhteesta seurakuntaan.

3. Vaimoille

Kolmanneksi, vastaavasti aviovaimojen kiusaus on taistella miehen ja naisen erilaisuudesta johtuvaa alamaisuutta vastaan – ja samalla omaa onneansa vastaan.

Tuskin moni aisa on omiaan tappamaan miehestä rakastamisen halun yhtä tehokkaasti kuin vaimon mieheen kohdistetut hallitsemispyrkimykset ja kunnioituksen puute.

Vaimot, jos tahdotte tutkia, millaisia teidän tulisi olla miehiänne kohtaan, tutkikaa, millainen on Raamatun mukaan seurakunnan suhde Kristukseen, Heraan.

Päätös

Lopuksi, rakkaat, Sakari ja Iina, näitä uusia rooleja te käytte nyt yhdessä opettelemaan. Tämän tilaisuuden jälkeen te ette ole enää itsenne omat, vaan toinen toisenne omat ja yhdessä Kristuksen kautta Jumalan omat. ”Tämä salaisuus on suuri”, sanoo Paavali (j. 32).

Toivotan teille siunausta ja onnea yhteiselle matkallenne Karitsan suuriin häihin taivaaseen, jonne myös kaikkia teitä, Sakarin ja Iinan häävieraat, kutsutaan.

Aamen